

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/111/2025
Identifikačné číslo spisu:	7521204317
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7521204317.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. H., narodenej XX. Y. XXXX, T., V. XXX/X, zastúpenej advokátom Mgr. Ivanom Chvostekom, Humenné, Štefánikova 17, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Všeobecnej úverovej banke, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31320155, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Mestskom súde Košice (predtým Okresný súd Košice - okolie) pod sp. zn. 8Csp/186/2021, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. marca 2024 sp. zn. 3CoCsp/17/2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14. marca 2024 sp. zn. 3CoCsp/17/2023 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

II. Uznesenie Mestského súdu Košice z 22. mája 2024 č. k. K3-8Csp/186/2021-164 v spojení s uznesením z 15. augusta 2024 č.k.K3-8Csp/186/2021-203 zrušuje.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 05. decembra 2022 č. k. 8Csp/186/2021-101 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 2 060 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 060 eur od 23. septembra 2021 do zaplatenia (výrok I.), v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 89 % (výrok III.)

1.1. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 6, § 54 ods. 2, § 451 ods. 1 a ods. 2, § 107 ods. 1 a ods. 2 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b) a písm. c), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“). Výkonaným dokazovaním zistil, že medzi stranami sporu bola 17. septembra 2015

uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., schválením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni úverový rámec 3 600 eur, so štandardnou mesačnou splátkou v 120 eur, štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) 24,09 %. Dohodnutý počet splátok bol 12, prvá až predposledná splátka 300 eur a posledná splátka 785,29 eura, spolu mala žalobkyňa zaplatiť žalovanej 4 085,29 eura. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom boli 485,29 eura. Predloženým výpisu z kartového účtu žalovanej bolo preukázané, že za obdobie od 18. septembra 2015 do 30. júna 2020 žalobkyňa čerpala úver spolu 10 021,15 eura, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavovali sumu 6 340 eur a zvyšok boli poplatky a úroky. Žalobkyňa za to isté obdobie uhradila žalovanej spolu 8 400 eur.

1.2. Súd prvej inštancie vzťah žalobkyne a žalovanej založený zmluvou o úvere považoval za vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, teda vzťah spotrebiteľský, a to spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ a preto sa zaoberal platnosťou zmluvy podľa náležitostí stanovených v § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom zistil, že zmluva síce obsahuje údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov stanovených v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a obsahuje aj všetky predpokladané údaje použité na výpočet, avšak tento údaj je uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho úver poskytnutý žalobkyni považoval podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ ako úver bezúročný a bez poplatkov.

1.3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že v zmluve žalovaná ako údaje pre výpočet RPMN uviedla počet splátok 12, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 300 eur a posledná bola 785,29 eura, takmer 3x vyššia ako ostatné splátky, čo sa nezhoduje s tým, čo žalovaná uviedla v predpokladoch na výpočet RPMN v tom, že počet splátok je tu uvedených 12 a všetky sú rovnaké. Nebolo preto zrejmé, akým spôsobom žalovaná určila RPMN, keď prvá až predposledná splátka boli v inej výške ako posledná. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná si týmto spôsobom chcela „napasovať“ RPMN tak, aby táto vyhovovala zákonným limitom. Zdôraznil, že v zmluve je uvedená mesačná splátka 120 eur a v predpokladoch na jej výpočet je uvedená mesačná splátka 300 eur a 785,29 eura. I za situácie, že strany dohodli na čerpaní úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty, podľa súdu bolo povinnosťou žalovanej uzavrieť so žalobkyňou zmluvu tak, aby z nej bola zrejmalá RPMN, uviesť v nej korektné a konkrétne údaje a RPMN mala byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec (3 600 eur) a fixná mesačná splátka (120 eur). Spôsob výpočtu RPMN v danej veci považoval súd prvej inštancie za nedostatočný a pre priemerného spotrebiteľa za nezrozumiteľný a žalobkyňa mohla mať pochybnosti o RPMN. RPMN bola uvedená v zmluve nesprávne v neprospech žalobkyne tak, aby neprekročila zákonný limit stanovený v § 53 ods. 6 OZ. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa celkovo vyčerpala z úveru 6 340 eur a zvyšok do sumy, ktorú žalobkyňa spolu uhradila, čo bolo 8 400 eur, sú úroky a poplatky. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, žalobkyni priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým je rozdiel medzi čerpaným úverom a splatenou sumou, t. j. 2 060 eur.

1.4. Súd prvej inštancie v prevyšujúcom rozsahu žalobu ako nedôvodnú zamietol (nepreukázané úhrady zo strany žalobkyne a tiež úrok z omeškania od 11. augusta 2021 do 02. septembra 2021). K plynutiu subjektívnej premĺčacej doby súd uviedol, že žalobkyňa sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti čerpaného úveru dozvedela v máji 2021, keď jej bola doručená výzva žalovanej na úhradu celého dlžného zostatku, a mal za to, že žalobkyňa si uplatnila predmetný nárok na súde v subjektívnej aj objektívnej premĺčacej dobe.

1.5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnejšej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 89% proti žalovanej, nakoľko v danej veci nezistil dôvody na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie „nižšie súdy“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 14. marca 2024 sp. zn. 3CoCsp/17/2023, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho

konania.

2.1. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie podľa odvolacích námietok (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1 a ods. 2 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

2.2. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere síce je uvedená RPMN vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy a obsahuje aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, avšak tento údaj je uvedený nesprávne, resp. v nesprávnej výške, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne považoval poskytnutý úver podľa ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a bez nároku žalovanej na zmluvné úroky a poplatky.

2.3. Odvolací súd zhodne sú súdom prvej inštancie poukázal na význam informácie o RPMN ako indikátora pri posudzovaní výhodnosti či nevýhodnosti úveru, pri ktorom sa vyžaduje uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a aj výšku RPMN. Podľa súdu žalovanej nemožno vytknúť, že v zmluve o úvere nešpecifikovala, z ktorých predpokladov vychádzala pri výpočte RPMN v danej zmluve, keďže táto obsahuje základné predpoklady na výpočet RPMN v zmysle prílohy č. 2. ZoSÚ. Neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na jej charakter pritom nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) v odôvodnení rozhodnutia z 29. júna 2022 sp. zn. 8Cdo/140/2020 uviedol, že zákonná povinnosť uviesť výšku RPMN je splnená uvedením tzv. indikatívneho výpočtu RPMN, t.j. akejsi vzorovej RPMN vyjadrenej prostredníctvom výpočtu za reprezentatívne zvolených premenných. Stanovené údaje - predpoklady na výpočet RPMN v posudzovanej zmluve o úvere podľa odvolacieho súdu možno považovať za vyhovujúce úprave v prílohe č. 2 ZoSÚ.

2.4. Na základe v zmluve uvedených údajov stanovených na výpočet RPMN, o dni uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, o poskytnutom úverovom rámci 3 600 eur, počte splátok 12, s tým, že prvá až predposledná splátka je 300 eur a posledná splátka je 785,29 eura, vykonal kontrolný výpočet RPMN, ktorá bola 27,61 %, čo je údaj odlišný od údaje uvedeného v predmetnej zmluve o úvere (24,09 %) a zároveň pre spotrebiteľa nepriaznivejší.

2.5. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere síce obsahuje údaj o RPMN vypočítaný z údajov platných v čase uzavretia zmluvy, ako aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ale RPMN je uvedená nesprávne, resp. v nesprávnej výške, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho je tento úver podľa ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP a navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietne a prizná jej náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho konania.

3.1. Dovolateľka konkrétne namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a nepredvídateľné. Z odôvodnení rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu vyplýva, že obidva súdy priznali žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že poskytnutý úver považovali za bezúročný a bez poplatkov. Záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odôvodnil súd prvej inštancie nesprávnosťou predpokladov, ktoré boli použité pri výpočte RPMN a z toho vyplývajúcou nesprávnosťou hodnoty RPMN. Odvolací súd však správnosť predpokladov použitých pre výpočet RPMN v odôvodnení rozsudku potvrdil, čím v súlade s jej odvolaním vyvrátil závery súdu prvej inštancie. Následne doplnil dokazovanie vo veci a urobil kontrolný výpočet hodnoty RPMN, s výsledkom 27,61%, čo je hodnota odlišná od hodnoty 24,09 % uvedenej v zmluve. V odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu výpočet hodnoty RPMN absentuje, nie je z neho zjavné aký nástroj použil

pre svoj výpočet, resp. či sa s výpočtom obrátil na niektorú finančnú inštitúciu a nevyjadril sa ani k žalovanou predloženému výpočtu RPMN pomocou komplexnej kalkulačky Národnej banky Slovenska, ktorý predložila žalovaná v podaní zo 16. novembra 2022 a ktorý je rovnaký ako RPMN uvedená v zmluve.

3.2. Z uvedeného podľa dovolateľky vyplýva, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, keď nedáva odpoveď na kľúčové otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, keď odvolací súd označil v zmluve uvedenú hodnotu RPMN za nesprávnu a v neprospech spotrebiteľa bez riadneho odôvodnenia. Toto rozhodnutie je aj nepredvídateľné, pretože odvolací súd vykonal výpočet, ako nový dôkaz v rozpore s ustanovením § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a stranám konania tento výpočet ani nepredložil na vyjadrenie. Zároveň sa nevyjadril k ňou predloženému výpočtu RPMN, ktorého správnosť žalobkyňa nepoprela. Tým, že žalovanej neposkytol žiaden priestor na vyjadrenie k ním určenej výške RPMN 27,61%, pričom táto nová, žiadnou zo strán netvrdená skutočnosť, predstavovala základ odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci, zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou zmätočnosti. Pokiaľ odvolací súd považoval za potrebné doplniť dokazovanie, mal nariadiť podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP pojednávanie vo veci.

4. K dovolaniu sa žalobkyňa nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) je taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva na zabezpečenie spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

8. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9 a bod 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a ďalšie).

9. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Váda zmätočnosti sa mala prejavovať v nepredvídateľnosti napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná v zmluve uviedla nesprávne predpoklady pre výpočet RPMN (12 splátok, z nich prvá až predposledná 300 eur a posledná 785,29 eura), nakoľko boli v rozpore s tým, čo uvádzala v predpokladoch na výpočet RPMN (12 splátok v rovnakej výške), a napriek tomu odvolací súd uviedol, že vstupné údaje pre výpočet RPMN sú správne. Argumentoval, že pri výpočte RPMN revolvingového úveru, nie je možné v zmluve uviesť konkrétny údaj o RPMN a zákonná povinnosť uviesť výšku RPMN je splnená v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. júna 2022 sp. zn. 8Cdo/140/2020 uvedením tzv. indikatívneho výpočtu, ku ktorému žalovaná v zmluve uviedla podstatné údaje (úverový rámec 3 600

eur, počet splátok 12, prvá až posledná splátka 300 eur a posledná 785,29 eura a celkové náklady spotrebiteľa na spotrebiteľský úver 485,29 eura) a tieto boli v súlade s prílohou č. 2 ZoSÚ.

10. V judikatúre dovolacieho súdu je opakovane zdôrazňované, že ak sa chce odvolací súd odchýliť od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, musí dokazovanie vykonané predtým bezprostredne súdom prvej inštancie opakovať. Ak by tak neurobil, chýbali by mu náležité podklady na vyhodnotenie týchto dôkazov, založené napríklad na ich priamom vnímaní. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Ak sa má vykonať pred odvolacím súdom dokazovanie, je potrebné kvôli tomu nariadiť pojednávanie. Touto úpravou sa sleduje dôsledné rešpektovanie procesných práv strán sporu. V danej veci vzhľadom na to, že nesprávnym postupom pri zisťovaní skutkového stavu bola potvrdená žalovanou tvrdená správnosť údajov použitých na výpočet RPMN, nešlo nenariadením pojednávania o porušenie procesných práv žalovanej v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Za znemožnenie uskutočňovať procesné práva strany sporu v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, však treba považovať taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď v jeho odôvodnení nie sú uvedené dôvody rozhodnutia súdu alebo ak v ňom chýba vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci. Dodržiavanie povinnosti súdu odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodnutí súdov, a tak vylúčiť svojvôľu v tomto súdnom procese. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktorý sa má zaoberať všetkými právne relevantnými dôvodmi žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením tohto práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v opravných prostriedkoch.

12. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (§ 387 ods. 3 CSP). Nerešpektovanie tohto kogentného ustanovenia CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania (4Cdo/125/2019). Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodnutí súdov, a tak vylúčiť svojvôľu v tomto procese. V právnom štáte by nemali vzniknúť pochybnosti, či sa súd s určitou, výslovne prezentovanou otázkou strany sporu zaoberal, alebo nie; odpoveď by mala byť zrejماً z odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

13. Keď sa odvolací súd rozhodujúci o opravnom prostriedku odvolateľa nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou odvolateľa adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší základne právo na súdnu ochranu garantovanú ustanovením čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces garantované ustanovením čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobôd (napr. III. ÚS 402/08). Pokiaľ sa odvolací súd vôbec nevysporiada s podstatnými argumentami odvolateľa, tieto bez primeraného vysvetlenia ignoruje a neaplikuje relevantnú právnu úpravu, porušuje tým právo odvolateľa na spravodlivý proces (II. ÚS 120/2020).

14. Ťažisko dovolacej argumentácie dovolateľky sú tvrdenia o nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu k výške PRMN. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku síce uviedol, že ju prepočítal, ale neuviedol ako dospel ku konkrétnemu výsledku 27,61 %, hoci išlo o rozhodujúci argument pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý viedol k procesnému neúspechu žalovanej. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazovala na výpočet vykonaný kalkulačkou Národnej banky Slovenska, ktorý predložila súdu prvej inštancie a ktorým bola stanovená výška RPMN na 24,09 %, zodpovedajúca údaju uvedenému v zmluve, bolo treba, aby sa odvolací súd aj v súvislosti s vlastným výpočtom vyjadril, prečo tento údaj nepovažoval za správny. Odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými tvrdeniami žalovanej v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP) a jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné a prekvapivé.

15. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd rozhoduje o veci podľa iných právnych záverov ako súd prvej inštancie, a ak proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu, nemá strana sporu možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné. Ide teda o rozhodnutie, ktorým odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, za rozhodujúcu považoval skutočnosť, ktorú nikto netvrdil alebo nepopieral, resp. ktorá nebola predmetom

posudzovania súdom prvej inštancie. Prekvapivým je rozhodnutie odvolacieho súdu, nečakane založené na iných právnych záveroch než rozhodnutie súdu prvej inštancie (3Cdo/102/2008), resp. rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie nepredvídateľne založené na iných dôvodoch, než na ktorých založil rozhodnutie súd prvej inštancie, pričom strana sporu v danej procesnej situácii nemala možnosť namietat' nesprávnosť právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní (5Cdo/46/2011).

16. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že prekvapivosť rozhodnutia môže spočívať v aplikácii právnej normy, ktorá dosiaľ v konaní nebola použitá sporovými stranami ani súdom, alebo v zmene právneho názoru súdu vyvolanej dôkazom vykonaným alebo skutočnosťou zistenou až v odvolacom konaní, ku ktorým sa účastník nemal možnosť vyjadriť (III. ÚS 52/2019).

17. V porovnaní so závermi súdu prvej inštancie je záver odvolacieho súdu o konkrétnej výške RPMN „nový“, v konaní dovtedy nevyjadrený záver (súd prvej inštancie neuviedol žiadnu výšku RPMN, čo žalovaná v odvolaní aj namietala), ku ktorej sa žalovaná nemala možnosť vyjadriť. Tým, že odvolací súd rozhodnutie „nečakane“ založil na tomto závere, odňal žalovanej možnosť namietat' správnosť „nového“ zistenia výšky RPMN a vyjadriť sa k nej.

18. Vzhľadom na žalovanou dôvodne vytýkané vady zmätočnosti, spočívajúce v nepreskúmateľnosti a prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu, a tým danú opodstatnenosť dovolacieho dôvodu stanoveného v § 420 písm. f) CSP, dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Úlohou odvolacieho súdu bude opätovne sa zaoberať vecou po tom, čo stranám sporu poskytne priestor na vyjadrenie sa k jeho výpočtu PRMN, ktorý náležite vysvetlí a vyjadrí sa k výpočtu RPMN vykonanému žalovanou kalkulačkou Národnej banky Slovenska.

19. Súd prvej inštancie uznesenie z 22. mája 2024 č. k. K3-8Csp/186/2021-164 v spojení s uznesením z 15. augusta 2024 č.k.K3-8Csp/186/2021-203 rozhodol o výške priznanej náhrady trov konania. Dovolací súd v súlade s ustanovením § 439 písm. a) CSP z dôvodu zrušenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu zrušil aj závislý výrok o trovách konania (R 73/2004).

20. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 453 ods. 3 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.